

Дупница, 14 октомври 1921 год.

Брой 45.

УРЕЖДА
РЕДАКЦИОНЕН
КОМИТЕТ
Излиза всяка събота
год. абонамент 30 лв.
за пол. год. 15 лв.
за 3 месеца 8 лв.
Ръкописи не се връщат
Адрес: в. „Светлина“
Един брой — 50 ст.
Стар брой — 1 лв.

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

За обявлението се плаща

За годежни, свадбени и
именни по 25 л за не-
кролози и благодарно-
сти по 20 л търговски
и частни обяви на I стр.
80 ст. кв. см. на II стр. по
60 ст. приставски и на
учреждения по 70 ст. ду-
ма, в хрониката по 4 л.
на ред. Малки обявле-
ния до 20 думи 10 л.

Едночко в предпагата

Г-ца Анка К. Кузманова
и
Г-н Васил П. Чобанов

ще се венчаят в неделя 16 того в гр. Дупница.

Настоящото замяна отделни покани

Дупница.

Самоков.

Димитр Ст. Цветков

ДОСЕГАШЕН СЪДИЯ

се уволни и се установи на адвокатска практика в града.

Марсилски керемиди

Фабриката „Марсилия“ в гр. Дупница при гара Бдинци има изработени доброкачествени изпечени добре **Марсилски керемиди** които пуска в продажба на **износни цени**.

Преди да купите, непременно прогледайте нашите керемиди, които по качество надминават другите.

Споразумение при управителя на фабриката:

Сър Хр. Дацки — Дупница.

Иван В. Крекманов

и
Димитр Х. Христов

АДВОКАТИ

се установиха на практика в бившето писалище на адвоката

А. Кавдански, под Околийското управление.

Търсете брашина само марка „ДИАМАНТ“

Брашна чисти
от мелница „ДИАМАНТ“ — Помско.

Сол бела Морска Италианска

Гас двойно рафинирана чисто бела

Ще намерите на износни цени само при

Илия В. Ризов & С-ие — Дупница.

Търсете брашина само марка „ДИАМАНТ“.

Шапки! Шапки! Шапки!
ПРИСТИГНАХА всенакви Фасони и
качества за сезона на магазин
„БЕРЛИН“ на Исак Д. Бераха & С-ие
под „Казиното“

Жителите от планетата Mars.

Преди 5—6 месеца, пътници из северните води на Атлантическия океан бяха срещнали около бреговете на тия води една лотка, със хора от неизвестно до тогава племе, защото по своето телосложение, изобщо, значително се различавали от жителите на близките околнни земи. Освен това, тия хора говорели език, съвсем непонятен, който не схождал на езиците нито на едно от племената, които населяват бреговете и островите на близките морета. Явно било, че това са членове на непознато до това време племе и, понеже всички околнни племена били добре известни, присъствието на тия хора тук по тия места, било толкова чудно и необяснимо, че „излеждало като да са паднати от небето“, — така буквально се изразяваше един американски журналист в един Ню-Йорски вестник, за да изрази по фигулативно своето очувдане.

Това мина и замина, както е минал и заминал американския паракход покрай лотката на тия загадачни посетители на северните морета на Атлантическия океан.

В случая чудното беше само това: кой край

на земното кълбо населява това племе и как са могли тия негови представители да доплуват със своята първобитна лотка чак до бреговете на Лабрадор.

Месец след това, тая новина, след като обиколи редакциите на европейските вестници, благополучно пристига в България и попада в редакцията на един столичен вестник. Един от редакторите на тия вестник хваща големата писалка и велигласно известява на всички Бай Ганювци следната новина:

„Жителите от планетата Mars тия дни съзлезли на земята, но не са могли да получат тъждрата земя и са паднали в океана. (Нашия умен журналист забравил само да опомене, че жителите на Mars са носили с себе си и лотка от вълра!). В океана те се заблудили и били случайно намерени от един американски паракход. Жителите на Mars имали съвсем чудно телосложение: Очи, уши, ръце, нос и пр. всичко у тех било не така както у нас. Те говорели един съвръшено непонятен език. Веднага от неколко пристанища на Америка потеглили неколко паракхода да дирят тия гости.“

„Журналиста“ не намери за нуждно да обяс-

ни, защо първия паракход не е прибрали тия скъпки за нас гости!

Тази „новина“ на времето си не улови корен, тя загина, както и загадочната лодка, за която е дума.

Тия дни същата тая комедия се повтаря отново. Нашите гости от планетата Mars тия път са по-щастливи и не отишли да се давят из водите на Атлантическия океан, а слизат на тъжда земя точно в центра на Европа. Умниците от София описват и техното пътищество, с тях те вече са имали разговор и знаят мнението им за нашата наука и култура. Бай-Ганю скоро научи и езика на жителите от планетата Mars!

Нема нужда да казваме че целата тая история е сжчинена, за да дразни любопитството на читателите на вестника, от което издателите имат голема сметка; но да се предава това като новина, ние не знаем как бихме могли да го наречем.

Ето случаи в които действията на цензура биха били много полезни и напълно оправдани за всяко време.

В един от следващите броеве ние ще запознаем четателите си с планетата Mars, най-чудната планета на нашата слънчева система.

S.

СВОБОДНА ТРИБУНА.

Г-н Редакторе,

Имам към вас една малка прознота в колоните на почитания ви вестник. И ще моля за въздънце ако ви е възможно да я запълните. Това е струва ми се наложително необходимо за един провинциален местен вестник, каквато е вашия. Аз не разбираам как може в весниката ви да намират гостоприемство статий като: „Предназначенето на българската женска“, поместена на уводно место в брой 38 на вестника ви, джобките сензации на която и до днес още са неразгадааема тайна за мен.

Услуга бихте направили драги редакторе, ако си направите малкия труд да дадете едно тъжкуване или най-малко едно упътване за разбирането на тази толкова интересна статия. Ще спасите умът ми от едни безплодни танталовски мъки.

Та повтарям, когато в весниката ви могат да намират место произведения от ранга на горната статия, съвсем немога да разбера защо не отделят поне една малка колонка, в която да поместят далеч по-достойните за вниманието на читателя речи и мисли на първите днес наши обществени дейци, политически водачи и избраници. Ние имаме депутати в славния български парламент, избрана от нашата избирателна колегия. Живели, расли и издигнали се из самата наша среда и под нашето благосклонно сълнце. А техната парламентарна дейност остава за нас напълно неизвестна. Даже първите техни дебюти от парламентарната трибуна вие не ни п. днасяте... Жде съде вие г-н редактор? Събудете се за Бога! Помогнете на бедния ваш читател да не търси из далекните крайморски провинциални вестници удовлетворение на своята жажда да узнае нещо за дейността на своите избраници. А ето какво срещаме в брой 72 от 17 IX 1921 г. на вестник „Земеделец“, издаван в гр. Варна, кое то предавам текстуално:

Речта

на Дупнишкия народ. представител Н. Кйосев по изменението на закона за трудовата повинност.

Н. Кйосев (зем.) Г-г. народни представители! Между многото закони, които създаде земеделското правителство, създаде и закона за трудовата повинност. Значението на този закон за трудовата повинност е, голема за нещастна земеделска България. Тя е сжипана от войните; тя е сжипана финансово материално от управлящите политически партии, които до-

караха войната, които докараха България до това положение. Закона за трудовата повинност има значение да социализира труда на българския народ и да принесе помощ на тази нещастна сжипана България. Закона за трудовата повинност има значение и друго, да насъка българския народ да обича обществения труд, да обича България. С този труд социализират да даде подкрепа на България, да увеличи производството в страната, защото тази нещастна страна е сжипана материално и морално. И само със засилването на производството ще бъде спасена от това тежко положение.

Преждеворибриши д-р. г. Мулетаров, изхождащ от комунистическата партия, па и вие знаете че другарите по площади, мегданни къщи и колиби проповядват за социализация, както на труда, така и на благата...

Л. Кандев (ком.) И на ходели а.

Н. Кйосев (зем.) ... от речта на г. Мулетаров, изхождащ от комунистическата партия, па и вие знаете че другарите по площи, мегданни къщи и колиби проповядват за социализация на благата, аз имаме депутати в славния български парламент, избрана от нашата избирателна колегия. Живели, расли и издигнали се из самата наша среда и под нашето благосклонно сълнце. А техната парламентарна дейност остава за нас напълно неизвестна. Даже първите техни дебюти от парламентарната трибуна вие не ни п. днасяте... Жде съде вие г-н редактор? Събудете се за Бога! Помогнете на бедния ваш читател да не търси из далекните крайморски провинциални вестници удовлетворение на своята жажда да узнае нещо за дейността на своите избраници. А ето какво срещаме в брой 72 от 17 IX 1921 г. на вестник „Земеделец“, издаван в гр. Варна, кое то предавам текстуално:

Н. Кйосев (зем.) В тази котерия са се събрали всички мързеливи всички лентяни, които чакат само разпределение на благата, но не и за социализация на труда. (Ръкоплескане от земеделци.)

Аз не мога да се начудя на г. Мулетарова. Това да го кажеш в общината, когато те бият със шишета, а тук не ти прави чест да го говориш, да си служиш с такива нелепости с работи които не са верни и лъжливи.

В. Мулетаров (ком.) Какви защо социализира два хотела? Това не е вярно.

Н. Кйосев (зем.) Това може да го говори един глупав човек и аз не осъждам г. Мулетарова за тези нелепости, но

просто го съжалявам, че е нещастен и болен човек и незнае какво говори. Г. Молетаров този приятел на социализма, се явява днес против социализацията на труда! Аз се чудя, с каква доблест той говори това и дали е сериозен, когато казва, че ние земеделското правителство, сме създали този закон, за да облагодетелствува буржуазните партии. Това не е верно! Ние имаме с този закон да облагодетелствува нещастна земеделска България, която беше сжипана от нашите предшественици... Буржуазни партии (ръкоплескане от земеделци).

В. Мулетаров (ком.) На гърба на работниците и маломоментните.

Н. Кйосев (зем.) ... които и вие ги подкрепихте в това отношение.

Закона за трудовата повинност сега се изменява в друга форма. Вие, г. г. народни представители, всички знаете, че това изменение на закона за трудовата повинност става не по искането на земеделското правителство, но това се налага.

То още повече се налага както тук, в България, има комисия за репарациите, която подозира от разни донесения на наши политически противници, които говорят, че имало военно нещо и че се криело какво г. Мулетаров от трибуната заяви, че под булото на тази трудова повинност се крила и военна повинност, с която военна лiga ние ще искаме да преславим комунисти и вътрешни врагове каквато е г. Мулетаров.

Аз, г. г. народни представители, гледам малко по друго яче на работата. Изменението на този закон сега става и по искането на българския народ. Защото, вместо да има щабове на трудовата повинност, ние днес тия щабове ги премахваме и ги пренасяме в общинските управления. Там же се отбива трудовата повинност: селяните отбиват трудовата си повинност в селата а гражданите в градовете, за да направим пътища за по-лесно прекарване произведенията, които произвежда български селянин и да улесни градовете с по-лесно достъпен превоз на храна и други провизии, за

на земята и да се използват тези производстви за наша промишленост.

Тази „новина“ на времето си не улови корен, тя загина, както и загадочната лодка, за която е дума.

Тия дни същата тая комедия се повтаря отново.

Нашите гости от планетата Mars тия път са по-щастливи и не отишли да се давят из водите на Атлантическия океан, а слизат на тъжда земя точно в центра на Европа. Умниците от София описват и техното пътищество, с тях те вече са имали разговор и знаят мнението им за нашата наука и култура. Бай-Ганю скоро научи и езика на жителите от планетата Mars!